

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Ανεξάρτητη Παράταξη για τις εκλογές
στην Κεντρική Αντιπροσωπεία του Τ.Ε.Ε.

Στις εκλογές του Τ.Ε.Ε. που θα γίνουν την 20^η Νοεμβρίου μια ομάδα Μηχανικών του Τμήματος Ανατολικής Στερεάς, αποφάσισε να συμμετέχει ως ανεξάρτητη παράταξη για την Κεντρική Αντιπροσωπεία. Δηλώνοντας την αντίθεσή μας στο φάσμα των παθογενειών όπως και στις κάθε επιπέδου σκοπιμότητες που διέβρωσαν και οδήγησαν τον μεγαλύτερο επιστημονικό φορέα της χώρας σε παράλυση και θεσμική απαξίωση. Και αναγνωρίζοντας ως κανόνα -παρά τις πολλές δυσκολίες της συγκυρίας- ότι προτεραιότητα έχουν τα προβλήματα των συναδέλφων και όχι τα πρόσωπα. Οι απόψεις και οι σκέψεις μας για τα πολλά, ιδιαίτερα και μεγάλα θέματα του Τ.Ε.Ε. και των Μηχανικών αναφέρονται -όσο γίνεται περισσότερο περιληπτικά- παρακάτω.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

Η συμμετοχή μας στις επικείμενες εκλογές του Νοεμβρίου, γίνεται σε μια περίοδο που τα προβλήματα του κλάδου των Μηχανικών «ξεχειλίζουν». Αυτό είναι που μας κάνει να πιστεύουμε ότι οφείλουμε πια να αφήσουμε πίσω μας τις «πεπατημένες» τακτικές και αντιλήψεις που βιώνονται χρόνια στο χώρο του Τεχνικού Επιμελητηρίου. Σήμερα οι συνδικαλιστικές υποχρεώσεις απέναντι στους Μηχανικούς ποτέ δε θα μπορούσε να αρχίζουν και τελειώνουν με μια απλή καταγραφή των προβλημάτων και την αόριστη εκδήλωση προθέσεων για την αντιμετώπισή τους. Και εδώ βέβαια εντοπίζεται μία από τις σημαντικότερες παθογένειες, που ταλανίζουν τον κλάδο των Μηχανικών τουλάχιστον την τελευταία δεκαετία. Πρόκειται για τις ακατάσχετες υποσχέσεις, που με αμετροέπεια και κυρίως χωρίς κανένα σχέδιο υλοποίησης, οδήγησαν στις κατ'επανάληψη άκαρπες επιλογές των διοικήσεών μας. Αυτή η διαπίστωση, σε συνδυασμό με την αποφυγή της υποχρέωσης απολογισμού για τα πεπραγμένα, προφανώς μπορεί να θεωρείται μία από τις κυριότερες αιτίες για το διαχρονικό έλλειμμα αποτελεσματικότητας του μεγαλύτερου ίσως φορέα επιστημόνων στη χώρα μας, όπως είναι το Τεχνικό Επιμελητήριο.

Γνωρίζουμε ότι οι δυσκολίες στην προσπάθειά μας θα είναι πάρα πολλές. Όχι μόνο επειδή για πρώτη φορά από το Τμήμα μας δηλώνεται **ανεξάρτητη** συμμετοχή στις εκλογές για την ανάδειξη των μελών της Κεντρικής Αντιπροσωπείας αλλά και επειδή «συναγωνιζόμαστε» σε περιβάλλον με πολλές και σε κάθε επίπεδο παθογένειες. «Περιβάλλον» που οδήγησε τη συντριπτική πλειοψηφία των Μηχανικών -κυρίως σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη- στην αποχή και την αδιαφορία για τα δρώμενα στο Τεχνικό Επιμελητήριο. Δυστυχώς αυτή είναι -και ίσως χειρότερη- η κατάσταση που επικρατεί και διαμορφώνει τις σημερινές συνθήκες για την έκφραση του σώματος των συναδέλφων στις εκλογές της 20^{ης} Νοεμβρίου.

Πέρασε ήδη πάνω από μια δεκαετία που πολλοί από εμάς συμμετείχαμε στον ευρύτατο διάλογο ο οποίος δρομολογήθηκε από τα όργανα διοίκησης του ΤΕΕ εκείνης της εποχής με σκοπό την αναθεώρηση του θεσμικού μας πλαισίου. Προσπάθεια που μάλιστα είχε ως αποτέλεσμα και την «τευχοποίηση» των σχετικών απόψεων και θέσεων οι οποίες με τη συμμετοχή όλων των Περιφερειακών Τμημάτων διαμορφώθηκαν. Μια από τις προτάσεις που ξεχώρισε και είχε την πάνδημη υποστήριξη της περιφέρειας, ήταν η εκλογή των μελών της Κεντρικής Αντιπροσωπείας, που αναλογούν για να εκπροσωπούν το κάθε Τμήμα, **να γίνεται μόνο από τα μέλη του αντίστοιχου Τμήματος**. Για να μπει κάποτε τέλος στην εξωθεσμική πανελλαδική περιφορά

διάφορων ονομάτων που ουδεμία σχέση έχει με τη βούληση των μελών των Τμημάτων μας. Και για να σταματήσει επιτέλους το «αλισβερίσι» των προσωπικών επιλογών και των δημοσίων σχέσεων στην πλάτη των συναδέλφων και του Τεχνικού Επιμελητηρίου. Δυστυχώς ούτε αυτή η ελάχιστη απαίτηση δεν έτυχε αποδοχής. Και φθάσαμε «αισιώς» στο Π.Δ. 7 του 2010 με θέμα «Εκλογές του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας» και τις ανεπαρκέστες επιλογές του. Μία από αυτές είναι ότι «ο αριθμός των μελών κατά Νομό -και συνεπώς κατά Περιφερειακό Τμήμα- να καθορίζεται από τις εγγραφές των διευθύνσεων που υπάρχουν στο ΤΕΕ για την αποστολή του Ενημερωτικού του Δελτίου και άσχετα εάν αυτές ανταποκρίνονται απόλυτα ή όχι προς την πραγματική κατάσταση».... Τόσο απλά, τόσο αποδοτικά και σύγχρονα....

Η ανεργία όλων των Μηχανικών ελευθέρων επαγγελματιών και κυρίως των νέων «χτυπάει» κόκκινο. Οι συνάδελφοι Δημόσιοι Υπάλληλοι διώκονται και απαξιώνονται, με την προοπτική της σύνταξης να γίνεται εφιάλης. Η ετεροαπασχόληση των επιστημόνων μας γίνεται σιγά – σιγά κανόνας και βέβαια δεν είναι λίγοι αυτοί που δεν εγγράφονται ούτε στο Τ.Ε.Ε. επειδή απλά δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώνουν τις εισφορές στο ΤΣΜΕΔΕ. Είναι τόσο δύσκολο να αντιληφθούν επιτέλους κάποιои ότι θα πρέπει να απαγκιστρωθεί η εγγραφή στο Επιμελητήριο από την εγγραφή στο ΤΣΜΕΔΕ ; Πως μπορεί να δεχόμαστε ακόμα και σήμερα την ύπαρξη τέτοιων «φραγών» για την εγγραφή των νέων στον επιστημονικό τους φορέα ; Έτσι ανταμείβονται οι προσπάθειες που γίνονται από τη γενιά του μέλλοντός μας ;

Η τραγική μείωση του Α.Ε.Π. στη χώρα μας την περασμένη επταετία συνδυάζεται άμεσα με τον καταποντισμό των τεχνικών επαγγελμάτων δηλαδή και των δραστηριοτήτων των Μηχανικών. Δυστυχώς, ο κλάδος μας είναι αυτός που «επιλέχθηκε» για να επωμισθεί το μεγαλύτερο μέρος των επιπτώσεων της κρίσης και πρόκειται για πρωτοφανή αδικία. Παραγωγικές μονάδες που απαιτήθηκαν χρόνια για να αναπτυχθούν καταστράφηκαν. Προσπάθειες ετών ρίχθηκαν στον καιάδα μιας ανείπωτης και βάνουσης οικονομικής δυσπραγίας που δεν έχει ιστορικό προηγούμενο. Απέναντι σε αυτή την κατάφωρα άδικη κατάσταση πως μπορεί οι Μηχανικοί σήμερα να κάνουν ανεκτές τις αναποτελεσματικές πρωτοβουλίες των φορέων μας και κυρίως του Τεχνικού Επιμελητηρίου ; Και δε μιλάμε για τη δρομολόγηση σύνθετων -και ας σημειωθεί λίαν απαραίτητων- επιλογών, όπως θεωρείται ίσως η **δημιουργία ενός δικτύου αλληλεγγύης και προστασίας** των μελών μας. Στα **ελάχιστα αναφερόμαστε, για την ισότιμη μεταχείριση και τα αυτονόητα δικαιώματά μας** ως πολίτες και Μηχανικοί σε σχέση με το Σύνταγμα της χώρας μας και το Ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Πάει καιρός που ο επαγγελματισμός και το επιστημονικό έργο των συναδέλφων μας, αντιμετωπίζονται από την Πολιτεία ως απλές εμπορικές πράξεις και άσχετα με το γεγονός ότι για το έργο μας χρειάζονται δεξιότητες οι οποίες, εκτός των άλλων, έχουν απ' ευθείας αναφορά στο κοινό δημόσιο συμφέρον. Εάν η κατάσταση αυτή βέβαια συνδυασθεί και με τις επιπτώσεις από την παρατεταμένη οικονομική ύφεση όπως και με την χωρίς κανένα ιστορικό προηγούμενο «διαγούμιση» των εισοδημάτων μας λόγω δυσβάσταχτων εισφορών και φόρων, «το μίγμα» των προβλημάτων που οι Μηχανικοί αντιμετωπίζουν είναι πράγματι εκρηκτικό.

Τον περασμένο Αύγουστο ψηφίσθηκε ο Ν.4412/2016 που αναθεωρεί «εκ βάθρων» την ισχύουσα νομοθεσία για την εκπόνηση των τεχνικών μελετών και την κατασκευή των δημοσίων έργων και το Τεχνικό Επιμελητήριο για πρώτη φορά ίσως στην ιστορία του δεν πήρε επί της ουσίας θέση. Η ίδια τακτική δυστυχώς ακολουθήθηκε την τρέχουσα περίοδο και για άλλες σημαντικότερες θεσμικές αλλαγές όπως είναι τα νέα Νομοθετήματα «περί αυθαίρετων» σε

συνάρτηση με τον Νέο Οικοδομικό Κανονισμό και επίσης για την κατασκευή και τον έλεγχο των ιδιωτικών και δημοσίων έργων.

Σήμερα, την εποχή των μεγάλων αναγκών και με τον κυκεώνα των προβλημάτων που μαστίζουν τα μέλη μας, πως μπορεί να θεωρείται ότι ένα άπραγο και ανέκφραστο Τ.Ε.Ε. επιτελεί το θεσμικό έναντι της Πολιτείας ρόλο του ; Ας υποτεθεί ότι το μεγάλο φάσμα των καθημερινών προβλημάτων ίσως απονεύρωσε τους διοικούντες. Διαφορετικά -και δυστυχώς- οδηγούμαστε στην εκδοχή να απεμπολήθηκαν συνειδητά οι προτεραιότητες αρχές και στόχοι, που τη μεταπολεμική περίοδο σφυρηλατήθηκαν στους κόλπους του Τ.Ε.Ε. Αρχές και στόχοι βέβαια που διαχρονικά αποδείχθηκε ότι πρωταρχικό μέλημα είχαν την αδιάλειπτη στήριξη των αναπτυξιακών μας αναγκών και τη διασφάλιση του κοινού δημοσίου συμφέροντος των συμπολιτών μας.

Τα προβλήματα που από κάποιους στις μέρες μας μπορεί να θιγούν είναι πάρα πολλά και δεν κρίνεται σκόπιμο να επεκταθούμε περισσότερο. Δυστυχώς, η υποβάθμιση του ρόλου μας και του Τ.Ε.Ε. δεν έχει προηγούμενο.

Την περίοδο που η χώρα μας θα έπρεπε να επωφελείται τα μέγιστα από τις ραγδαίες επιστημονικές εξελίξεις και τις νέες τεχνολογίες, ξαναγυρίζουμε σε «αλήστου» μνήμης εποχές υποβάθμισης και μιζέριας. Με τις πολιτικές των ευκαιριακών λύσεων και της ήσσονος προσπάθειας να έχουν την «τιμητική» τους.

Αυτές είναι και οι κύριες αιτίες που μας οδηγούν να θεωρούμε ως αδήριτη ανάγκη την όσο γίνεται μεγαλύτερη συμμετοχή των μελών μας σε αυτή την εκλογική διαδικασία.

Η αδιαφορία και αποχή ποτέ δεν είναι δυνατό να συμβάλουν στην καλύτερευση της κατάστασης που όλοι μας βιώνουμε. Αντίθετα, αποδυναμώνουν το θεσμικό ρόλο του φορέα μας, δηλαδή τις προοπτικές ουσιαστικών παρεμβάσεων για τη βελτιστοποίηση των συνθηκών ανάπτυξης της χώρας και του επιστημονικού μας κλάδου.

Συνεπώς και εάν επιθυμούμε **«ένα Τ.Ε.Ε. των Μηχανικών και όχι των μηχανισμών»** στο χέρι μας είναι να το πετύχουμε. Με τη συμμετοχή όλων μας.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε.

Η κατάσταση που βιώνεται σήμερα από τους Μηχανικούς για τα ζητήματα επαγγελματισμού τους, είναι ιστορικά πρωτόγνωρη. Το φάσμα των προβλημάτων διευρύνεται και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις δίνεται η εντύπωση ότι δύσκολα υπάρχει προοπτική για την όποια ανάταξη. Και το ιδιαίτερο βάρος, που οι υπεύθυνοι -και κυρίως οι αιρετοί μας- επωμίζονται είναι ασύγκριτα μεγαλύτερο από οποιαδήποτε άλλη φορά.

Κατ' αρχάς πρέπει να γίνει μια γενική παρατήρηση. Ο συνδικαλισμός που τα τελευταία χρόνια ασκήθηκε στους κόλπους του Τεχνικού Επιμελητηρίου, είχε ελάχιστα αποτελέσματα. Όσο και εάν κάποια από τα θέματά μας μπορεί να «φορτώνονται» στην οικονομική κρίση, τα αρνητικά παραδείγματα και τα ειδικότερα προβλήματα δεν έχουν αρχή και τέλος.

- Τα επαγγελματικά δικαιώματα των μελών μας βρίσκονται στην εποχή του 1935. Κάποιες ανά περίπτωση νεότερες ρυθμίσεις μόνο ως επί μέρους λύσεις και ανεπαρκείς προσπάθειες μπορεί να χαρακτηρίζονται. Οι συνάδελφοι υποχρεώνονται σε σεμινάρια ή εξετάσεις, παράβολα και κάθε άλλη ταλαιπωρία ακόμα και για «το καθ' ύλην» αντικείμενό τους, όμοια με τους αποφοίτους των Τ.Ε.Ι ή την οποιαδήποτε άλλη επιστημονική ιδιότητα όπως οι Φυσικοί ή οι Δασολόγοι. Βέβαια το εντυπωσιακότερο είναι ότι για τα επαγγελματικά δικαιώματα των νέων ειδικοτήτων μας, δεν υπήρξε σχεδόν καμία επιμέλεια ή αντίστοιχο ενδιαφέρον

- Με τη συμμετοχή του Τ.Ε.Ε. και όχι μόνο, ψηφίσθηκαν μέχρι και αντισυνταγματικά νομοσχέδια όπως το αρχικό της «τακτοποίησης» των αυθαιρέτων, τις επιπτώσεις του οποίου βίωσαν -και βιώνουν- όλοι οι πολίτες και ειδικότερα όσοι έχουν ανάγκη να κάνουν την παραμικρή μεταβίβαση περιουσιακού τους στοιχείου. Οι επιστήμονες συνάδελφοι, μέσα από ένα πλέγμα ευθυνών κάθε μορφής και επιπέδου, ασκούν επί της ουσίας και σε αντίθεση με την κοινή λογική καθήκοντα διοίκησης, με το χαρακτηρισμό των αυθαιρέτων και υπολογισμό των προστίμων, έναντι αμοιβών που συγκρίνονται μόνο με ψίχουλα.
- Η κάκιστη μεταχείριση του κλάδου -που μάλιστα τις περισσότερες φορές δρομολογήθηκε εντελώς προσηχηματικά στο όνομα κάποιων ανεκδιήγητων και «τάχα» εξυγιαντικών πολιτικών- όπως είναι η κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών, το «άνοιγμα» των επαγγελμάτων, το ληστρικό «κούρεμα» των αποθεματικών του ταμείου, οι παράλογες αυξήσεις εισφορών, η διάλυση των δημόσιων ελεγκτικών μηχανισμών και τόσα άλλα που δεν έχουν τελειωμό.
- Οι Μηχανικοί και το Τ.Ε.Ε. απουσίασαν από όλες τις μεγάλες αποφάσεις που τα τελευταία χρόνια αφορούσαν την όποια ανάπτυξη αυτής της χώρας (έργα παραχώρησης / χωροταξικά σχέδια / νέο ΕΣΠΑ / ΑΠΕ κ.α.) ενώ ακόμα και στις περιπτώσεις που διακριτά προτιμήθηκε να ασχοληθούν, κινδύνεψαν να κατηγορηθούν ότι φωνάζουν μόνο για το θεαθήναι αφού την περίοδο των καθορισμένων διαδικασιών και της συμμετοχής τους είχαν επιλέξει τη σιωπή

Σε σχέση με τις απαιτήσεις είναι ολοφάνερο ότι τα περισσότερα από τα εκκρεμή προβλήματα θα έπρεπε να είναι διευθετημένα από ΧΘΕΣ. Όχι μόνο σε ότι ειδικότερα θα μπορούσε να αφορά τις ανάγκες των μελών μας, αλλά κυρίως ως προς τις ελάχιστες προϋποθέσεις για την ανάταξη μιας ανεκδιήγητης κατάστασης που βιώνεται στη χώρα μας. Πρόκειται για το ξεκλήρισμα της παραγωγικής μας βάσης και την καταστροφή ή στην καλύτερη περίπτωση τον ανατιολόγητο ετεροχρονισμό όλων των δραστηριοτήτων και των προοπτικών μας (σε θεσμικό / διοικητικό / οικονομικό επίπεδο) στα πλαίσια της όποιας αναπτυξιακής προσπάθειας.

Προαναφέρθηκε ότι όλα αυτά τα ανεκδιήγητα, που στις μέρες μας η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων μας βιώνει, έχουν άμεση σχέση με την αποδοτικότητα των συλλογικών διεργασιών οι οποίες επιτελούνται στους κόλπους του Τεχνικού Επιμελητηρίου. Και εδώ, πρέπει ιδιαίτερα να τονισθεί ότι υπάρχουν τεράστια περιθώρια βελτίωσης. Όχι μόνο ως προς τις ειδικότερες ανάγκες αντιμετώπισης των προβλημάτων αλλά κυρίως σε ότι αφορά τις πραγματικές δυνατότητες του Τ.Ε.Ε., που στην πορεία φαίνεται να ξεθώριασαν ή να απωλέσθηκαν. Η ανάγκη να οικοδομήσουν οι Μηχανικοί **άρρηκτες σχέσεις και κοινό αγωνιστικό μέτωπο με την κοινωνία μας και τις παραγωγικές της δομές**, είναι επίκαιρη όσο ποτέ.

Όταν μια κατασκευαστική επιχείρηση ή ένα γραφείο μελετών «βάζει λουκέτο» δεν πρόκειται για γεγονός που μπορεί να αποτιμάται μόνο με οικονομικούς όρους. Το ουσιαστικό πρόβλημα έγκειται στο ότι η πραγματική οικονομία στερείται τεχνογνωσίας & δυνατοτήτων παραγωγής, που τις περισσότερες φορές για να αποκτηθούν χρειάσθηκαν «οι κόποι μιας ζωής» πολλών ανθρώπων. Πρόσφατα έτυχε να πληροφορηθούμε ότι στη Γερμανία ο αντίστοιχος με το Τ.Ε.Ε. φορέας παρέχει στα μέλη του μέχρι και έρευνα αγοράς για τις δραστηριότητές τους. Εμείς, είναι προφανώς αδύνατο να φθάσουμε εύκολα σε παρόμοιο επίπεδο. Ας φροντίσουμε όμως να δρομολογηθούν όλα τα υπόλοιπα. Εξ άλλου, για όσους γνωρίζουν, θεωρείται κοινά αποδεκτό ότι η διευθέτηση των εκκρεμών θεμάτων μας, εμπεριέχει και ένα σημαντικό μέρος από τις

μεταρρυθμίσεις και δομικές αλλαγές που χρειάζεται ο τόπος μας. Και σε αυτή την κατεύθυνση, μία από τις σοβαρότερες υποχρεώσεις του Τ.Ε.Ε. είναι να πείθονται οι αρμόδιοι.

Η ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Ένα από τα σημαντικότερα θέματα που στο παρελθόν απασχόλησε ή απασχολεί το Τ.Ε.Ε. είναι η κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των μελών μας σε συνδυασμό με την αναγνώριση και ανάδειξη του επιστημονικού τους ρόλου. Τα προβλήματα αφορούν όλες τις δραστηριότητες των Μηχανικών -από τους νεότερους μέχρι τους παλαιότερους- όπως επίσης και το σύνολο των αναγκών σε σχέση με τις ραγδαίες τεχνολογικές και επιστημονικές εξελίξεις ή τις συνεπαγόμενες απαιτήσεις για τη θεσμοθέτηση νέων επαγγελματικών κατευθύνσεων.

Είναι από χρόνια διαπιστωμένο ότι στον τομέα της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, προέχει να συντρέξουν οι ικανές και αναγκαίες προϋποθέσεις για τη διαμόρφωση των επιλογών, που τεκμηριωμένα θα ιεραρχούν τις προτεραιότητες και θα δρομολογούν τις αποτελεσματικότερες των λύσεων απέναντι στο φάσμα των προβλημάτων. Οι απαιτήσεις για τα θέματα αναβάθμισης και εκσυγχρονισμού των παρεχόμενων σπουδών είναι χρόνιες. Οι τομές σε ότι αφορά τις απαραίτητες θεσμικές αλλαγές πρέπει να είναι γενναίες. Κυρίως στην κατεύθυνση διασφάλισης πόρων με τη συνέργεια ιδιωτικών κεφαλαίων. Χωρίς ιδεοληπτικές αγκυλώσεις που είναι δυνατό να υποβαθμίζουν ή να ετεροχρονίζουν την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Και με απόλυτο σεβασμό στη διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Πολλές από τις «αναβαθμίσεις» σχολών των Τ.Ε.Ι. γίνονται στα χαρτιά και χωρίς την τήρηση σχεδόν καμίας διαδικασίας αξιολόγησης. Σε όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης, η Κοινωνία μας βιώνει την ανεκδιήγητη «κόντρα» μεταξύ Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. Κατάσταση, που προφανέστατα δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα και φέρεται ότι ανατροφοδοτείται σκόπιμα από όσους ιδιοτελώς θέλουν να «ποντάρουν» στο υποτιθέμενο πρόβλημα. Ζήτημα που δυστυχώς συνέδραμε στην αναβίωση των πολιτικών της ελάσσονος προσπάθειας, ακόμα και σήμερα την εποχή των καταγιστικών επιστημονικών εξελίξεων και επιτευγμάτων.

Παράλληλα, τα ανά περίπτωση εξ ίσου σοβαρά θέματα της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, που παραμένουν χωρίς προοπτικές διευθέτησης, πληθαίνουν. Η αναξιοκρατία, ο νεποτισμός (οικογενειοκρατία ήταν η λέξη που σχετικά χρησιμοποίησε παλαιότερα ο εξέχων συνάδελφος και Καθηγητής στο MIT κ. Κων. Δασκαλάκης), οι διαχειριστικές αταξίες και άλλες επί μέρους ιδιαιτερότητες, συνθέτουν μια ζοφερή πραγματικότητα, που επιδρά διαλυτικά, αποθαρρύνει και βεβαίως χρεώνεται απ' ευθείας στην πνευματική ηγεσία του τόπου.

Η διαχρονική παραμέληση των αναγκών για τη θέσπιση και εφαρμογή κανόνων για τις ελάχιστες προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας των Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, είχε ως αποτέλεσμα να καταλήξουμε στην κατ' επανάληψη δημιουργία Σχολών και Τμημάτων με όμοιους ή επικαλυπτόμενους κύκλους σπουδών. Χωρίς καμιά συσχέτιση ή διερεύνηση για τις εργασιακές προοπτικές των αποφοίτων και ειδικότερα της αξιοποίησης του επιστημονικού μας δυναμικού στους τομείς των παραγωγικών δραστηριοτήτων. Παραγκωνίζοντας όλες τις απαιτήσεις σε ότι αφορά την επιβεβλημένη αναβάθμιση των παρεχόμενων σπουδών και την ανταπόκρισή τους στις ραγδαίες επιστημονικές εξελίξεις. Ως αποτέλεσμα έχουμε τη μαζική παραγωγή επιστημόνων και σταματάμε εδώ, επειδή με βάση τα στοιχεία του Ο.Ο.Σ.Α. στον τομέα της έρευνας κατέχουμε την τελευταία θέση.

Για τους Μηχανικούς και τις τεχνικές επιστήμες, έχουν γραφεί και λεχθεί τόσα πολλά που θεωρητικά τα θέματα εξαντλήθηκαν κατ' επανάληψη. Παρόλα αυτά η πολιτεία μας κωφεύει και με τις ανεκδιήγητες επιλογές της έχει αποδεχθεί την ύπαρξη και λειτουργία Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης δύο ταχυτήτων (Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.). Η ανάγκη για τη δρομολόγηση των διαδικασιών κατάρτησης των σχολών στα Τ.Ε.Ι. που αντίστοιχες τους λειτουργούν στα Α.Ε.Ι. είναι εξόφθαλμη. Διαφορετικά, πρέπει το ταχύτερο να υπάρξει τρόπος διαβάθμισης των παρεχομένων σπουδών και γνώσεων, αφού οι κάθε είδους επιπτώσεις από την ισοπέδωση του ρόλου και των προοπτικών επαγγελματισμού των επιστημόνων μας συνεχώς διογκώνονται.

Στην ίδια κατεύθυνση, ένα από τα βασικότερα μειονεκτήματα για τη βέλτιστη αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού μας, είναι η πλημμελής αντιμετώπιση του θέματος χορήγησης αδειών άσκησης επαγγέλματος, με την Πολιτεία μας να αρκείται μόνο στους Ακαδημαϊκούς τίτλους. Όμως οι δυνατότητες επαγγελματισμού των Επιστημόνων σε μια κοινωνία, που θέλει να είναι σύγχρονη, ποτέ δεν απονέμονται με νομοθετήματα. Ούτε μπορεί να ταυτίζονται με Ακαδημαϊκούς τίτλους και ανεξέλεγκτα προγράμματα σπουδών ή να θεωρούνται προϊόν επιβράβευσης της ήσσονος προσπάθειας.

Εάν βέβαια η Πολιτεία μας είχε τη βούληση να δρομολογηθούν διαδικασίες Πιστοποίησης όλων των τεχνικών επαγγελμάτων, τότε και ο ρόλος του Τ.Ε.Ε. θα μπορούσε να ασκείται διαφορετικά. Θα ήταν δυνατό το θέμα να συζητείται σε άλλη βάση και με άλλες προοπτικές, ώστε το Τεχνικό Επιμελητήριο να συμπεριλάμβανε ίσως στις δομές του -προφανώς διακριτά και διαβαθμισμένα- όλα τα επαγγέλματα της πυραμίδας των τεχνικών, με σαφή οριοθέτηση του ρόλου και των επαγγελματικών τους δυνατοτήτων. Και θα μπορούσε ίσως να ευελπιστούμε -για να ασχοληθούμε λίγο με το μέλλον και τους νέους μας- στη συνδρομή του Τ.Ε.Ε. με όσο γίνεται περισσότερο ολοκληρωμένες προσεγγίσεις ως προς την ικανοποίηση διακριτών αναγκών, όπως είναι η παγκόσμια ύφεση στην αγορά εργασίας. Μέσω δημιουργίας πλέγματος οριζόντιων διασυνδέσεων με τα εργοδοτικά κέντρα αλλά και την πιθανή αναθεώρηση -μετά από τεκμηριωμένη διερεύνηση- των επαγγελματικών μας κατευθύνσεων, **με «στροφή» στις νέες τεχνολογίες, το περιβάλλον, την ενέργεια και την καινοτομία.**

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ

Οι εκλογές που θα γίνουν σε λίγες μέρες ελπίζουμε να είναι η αφετηρία «ανάσας» στην με πάρα πολλούς τρόπους δοκιμαζόμενη παραγωγική βάση των Μηχανικών. Οι νέες διοικήσεις θα εκλεγούν σε μια περίοδο κρισιμότητας για τη χώρα και είναι ανάγκη περισσότερο από ποτέ να εκφράζουν ένα κοινό πλαίσιο αρχών, στόχων και ιεραρχημένων προτεραιοτήτων.

Προέχει η ανάδειξη του Τ.Ε.Ε. σε αξιόπιστο σύμβουλο της πολιτείας, που θα αντιστέκεται σε επιλογές αντίθετες με το **δημόσιο συμφέρον** και την επαγγελματική προοπτική των μελών του. Και απέναντι στον κυκεώνα των προβλημάτων θα πρέπει να είναι ο φορέας που θα ηγηθεί των ικανών και αναγκαίων προσπαθειών για τον επαναπροσδιορισμό των όρων ανάπτυξης της χώρας στο δύσκολο σημερινό περιβάλλον. Ο ρόλος των Μηχανικών σε αυτή την απαραίτητη για τις μέρες μας πορεία, είναι αυτονόητο ότι θα πρέπει να γίνει καθοριστικός.

Διαρκές μέλημα **το άνοιγμα στην Κοινωνία** με ανάδειξη όλων των κρίσιμων θεμάτων που αφορούν τα προβλήματα των πολιτών και τις ανάγκες τους. Οι θέσεις και οι προτάσεις του Τ.Ε.Ε. θα πρέπει να αποτελέσουν σημείο αναφοράς, επεξεργασίας και ουσιαστικό κομμάτι δημόσιου διαλόγου με συγκεκριμένο προσανατολισμό και στόχους. Και στην κατεύθυνση αυτή ένα από τα θέματα που προέχουν είναι η αναβάπτιση και εξυγίανση του συνδικαλισμού που στους κόλπους

του Τεχνικού Επιμελητήριου μπορεί να ασκείται. Κατ' επάγγελμα συνδικαλιστές και εντεταλμένα «στελέχια» του κομματικού σωλήνα, έρχονται σήμερα και μιλάνε δημόσια για τις αγαθές τους υποτίθεται προθέσεις που αποσκοπούν σε ένα Τ.Ε.Ε. ακηδεμόνευτο, ανεξάρτητο, ισχυρό και ακομμάτιστο. Χωρίς αυτογνωσία για τις αποκλειστικά δικές τους ευθύνες και ενοχές που όλα αυτά τα «όμορφα και ωραία» συστηματικά αμελούνται. Και χωρίς την ελάχιστη σωφροσύνη για τη συνδικαλιστική τους αναποτελεσματικότητα.

Το Τεχνικό Επιμελητήριο είναι επιτακτική η ανάγκη να ξαναβρεί το βηματισμό και το ρόλο του. Να λειτουργεί ως τεχνικός σύμβουλος της πολιτείας και ταυτόχρονα ως θεματοφύλακας των δικαιωμάτων όλων των Μηχανικών. Το Τ.Ε.Ε. έχει συνέπεια και συνέχεια. Είναι αδιανόητο να αρκείται στο να εκφράζει συγκυριακές πλειοψηφίες ή τα όποια μικροσυμφέροντα ομάδων και συντεχνιών. Οι πλάτες των Μηχανικών δεν αντέχουν άλλα παιχνίδια όσων παριστάνουν τους παράγοντες για να αποκτούν τα «οφέτσια» τους σε βάρος του κλάδου. Οι παρασκηνιακές ενέργειες και κομματικές συνδικαλιστικές πρακτικές δεν έχουν καμιά σχέση με τη σημερινή κατάσταση που τα μέλη μας βιώνουν. Ιστορικά, για πρώτη φορά στους κόλπους τους Τ.Ε.Ε. οι έχοντες και κατέχοντες είναι μια ισχυρή μειοψηφία απέναντι στην «πλέμπα» των άνεργων και υποαπασχολούμενων μελών μας. Το άνοιγμα της ψαλίδας πρέπει να κλείσει το ταχύτερο. Όχι μόνο για τους Μηχανικούς αλλά και για τη χώρα μας. Ο αγώνας λοιπόν αφορά την επιβίωσή μας και οι εκπρόσωποί μας στη διοίκηση του Τ.Ε.Ε. ας αντιληφθούν επιτέλους ότι **είναι ανάγκη** να ασκούν το ρόλο τους **απολογιστικά και με πλήρη συναίσθηση** των ευθυνών τους. Τα όργανα διοίκησης του Τ.Ε.Ε. δε γίνεται σήμερα να αρκούνται στις «απονομές» ρόλων σε άτομα που δεν τα συνδέει **κανένας ΚΟΙΝΟΣ ΣΤΟΧΟΣ και καμιά ΔΕΣΜΕΥΣΗ**. Πρόκειται για φαιδρότητες, οι οποίες δυστυχώς και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια επεκράτησαν και πληρώνονται πολύ ακριβά.

Οι παραπάνω, ανά κεφάλαιο, δηκτικές αναφορές προφανώς και δεν καλύπτουν το ευρύτατο φάσμα των θεμάτων, όμως σε σχέση με τις επικείμενες εκλογές θεωρείται ότι αναδεικνύουν κάθε ανάγκη εγρήγορσης. Και στην κατεύθυνση αυτή είναι φανερό ότι πρέπει για άλλη μια φορά να τονισθεί ιδιαίτερα η απαίτηση για την όσο γίνεται μεγαλύτερη συμμετοχή των συναδέλφων μας -και ιδιαίτερα των νέων- στην επικείμενη εκλογική διαδικασία.

Μοναδική μας επιδίωξη είναι να συνδράμουμε στα νέα όργανα διοίκησης του Τ.Ε.Ε. με τη διαμόρφωση προτάσεων για τα οξυμένα προβλήματα του κλάδου μας, που σήμερα έφθασαν στο απροχώρητο. Ενώνοντας τις δυνάμεις και τις εμπειρίες μας από τη μέχρι τώρα συμμετοχή μας στα όργανα του Τ.Ε.Ε. της Περιφέρειας Στερεάς και κεντρικά. Και πιστεύοντας ότι μόνο με τη διευρυμένη συμμετοχή και πάνω από όλα χωρίς τις διάφορων καταβολών παθογένειες ή πολλές σκοπιμότητες (κυρίως πολιτικές αλλά και πολλές φορές συντεχνιακές) θα ήταν δυνατό το Τεχνικό Επιμελητήριο να ξαναποκτήσει τον πραγματικό του ρόλο.

Το ψηφοδέλιό μας **μπορεί να ψηφισθεί από όλους τους Μηχανικούς σε όλα τα εκλογικά τμήματα της χώρας και η στήριξή σας θα μας τιμούσε ιδιαίτερα.**

ΛΑΜΙΑ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2016

**Συνδυασμός: ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ**

- 1 . ΑΡΜΥΡΙΩΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Χ. Αγρ. Τ.
- 2 . ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Α. Αγρ. Τ.
- 3 . ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ι. Π
- 4 . ΧΑΛΚΙΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Κ. Αγρ. Τ.